

Prosinec

Divadelní zpravodaj >>> 107. sezóna 2016/2017

PROGRAM GRAND FESTIVALU SMÍCHU

ŽIVÝ OBRAZ (NEJEN) JAKO VÁNOČNÍ DÁREK

HOŘÍ, MÁ PANENKO! I DNES NASTAVUJE ZRCADLO

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → ★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA ✨ GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Prosinec

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	19:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 21:30	62. REPRÍZA	
PÁTEK	2.	10:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG		
		19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 21:15	16. REPRÍZA	ZADÁNO
SOBOTA	3.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	I. PREMIÉRA P1		
NEDĚLE	4.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	II. PREMIÉRA P2		
PONDĚLÍ	5.	19:00	JANEK LEDECKÝ – VÁNOČNÍ TOUR 2016			
ÚTERÝ	6.	10:00	A. Jirásek / LUCERNA	šk		
			Příběh o síle lásky. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		18:30	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 20:55	25. REPRÍZA	ZADÁNO
STŘEDA	7.	19:00	ONDŘEJ HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS: BUDE TO JINAK!	★		
ČTVRTEK	8.	17:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	3. REPRÍZA L		
PÁTEK	9.	16:30	P. I. Čajkovskij / LOUSKÁČEK	Vánoční baletní představení tanečního oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova.		
		19:00	LOUSKÁČEK			
SOBOTA	10.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 21:10	45. REPRÍZA	
NEDĚLE	11.	17:00	P. I. Čajkovskij / LOUSKÁČEK	Bílá baletní klasika se skvostnými tanečními suitami. Režie V. Nečas. Severočeské divadlo Ústí nad Labem uvádí agentura Na Nic, která nabízí 50% slevu pro děti do 15 let!		
PONDĚLÍ	12.	17:30	BÍLÁ NEMOC	KONEC 20:05	14. REPRÍZA	S
ÚTERÝ	13.	19:00	OTHELLO	KONEC 21:30	8. REPRÍZA	A'16
STŘEDA	14.	9:00	SNĚHURKA A SEDM TRPASILKŮ	šk		
			Známa pohádka o otráveném jablku... Režie A. Klepáč. Divadlo rozmanitostí, Most			
		10:45	SNĚHURKA A SEDM TRPASILKŮ	šk		

STŘEDA	14.	18:00	KONEC MASOPUSTU	KONEC 20:25	16. REPRÍZA	Z
ČTVRTEK	15.	10:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!		4. REPRÍZA	ŠK
		17:30	HOŘÍ, MÁ PANENKO!		5. REPRÍZA	J
PÁTEK	16.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	55. REPRÍZA	
SOBOTA	17.	15:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!		6. REPRÍZA	
NEDĚLE	18.	14:30	J. Kainar / ZLATOVLÁSKA			
			Muzikálová pohádka o dobráčkém Jiříkovi. Režie K. Suszka. Těšínské divadlo Český Těšín			
		17:00	ZLATOVLÁSKA			
PONDĚLÍ	19.	8:15	ZLATOVLÁSKA			ŠK
		10:30	ZLATOVLÁSKA			ŠK
		17:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE			
		20:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE			
ÚTERÝ	20.	19:30	ADVENT PRO ITIBO!			
			Slavnostní galakonzert na podporu české nemocnice v Keni. Hlavní host A. Langerová.			
STŘEDA	21.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 21:25	27. REPRÍZA	B'16
ČTVRTEK	22.	10:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 12:15	17. REPRÍZA	ŠK
		19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!		7. REPRÍZA	C'16
SOBOTA	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ			
			Přijďte si s námi i letos prodloužit sváteční atmosféru.			
ÚTERÝ	27.	19:00	CABARET	DERNIÉRA	KONEC 21:45	41. REPRÍZA
STŘEDA	28.	18:00	OTHELLO		KONEC 20:30	9. REPRÍZA X'16
ČTVRTEK	29.	19:00	RODINNÝ PODNIK		KONEC 21:40	24. REPRÍZA F'16
PÁTEK	30.	19:00	HEJ, MISTŘE!		KONEC 21:40	28. REPRÍZA
SOBOTA	31.	18:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	 str. 23	KONEC 21:10	46. REPRÍZA
			Silvestrovské představení s vyhlášením Inscenace roku 2016!			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	2.	8:30	J. Baran / HLÍDALI JSME JEŽÍŠKA			ŠK
			Tradiční vánoční příběh očima Oslíka a Volka. Divadlo Navětvi, Kožlů u Čížové			
		10:00	HLÍDALI JSME JEŽÍŠKA			ŠK
SOBOTA	3.	15:00	HLÍDALI JSME JEŽÍŠKA			

NEDĚLE	4.	15:00	J. Sypal / O VENDULCE A VITOUŠKOVI			
			Pohádkový příběh velké lásky. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
ÚTERÝ	6.	19:00	JIŘÍ SCHMITZER			
			Kytarový recitál svérázného písničkáře a herce.			
ČTVRTEK	8.	9:00	O VENDULCE A VITOUŠKOVI			ŠK
		10:30	O VENDULCE A VITOUŠKOVI			ŠK
PÁTEK	9.	19:00	SEXY PRÁDLO	→ KONEC 20:00	19. REPRIZA	H2+H3'16
SOBOTA	10.	18:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 20:15	30. REPRIZA	X2'16
			J. Janoušková s nominací na Cenu Thálie 2015!			
NEDĚLE	11.	17:00	PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ S P. FILIPOVSKOU			
			Večer plný písniček a vyprávění o životě jak osobním, tak hereckém.			
PONDĚLÍ	12.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	→ KONEC 11:10	26. REPRIZA	ŠK
		19:00	SEXY PRÁDLO	→ KONEC 20:00	20. REPRIZA	B3'16
ÚTERÝ	13.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:35	9. REPRIZA	ZADÁNO
PÁTEK	16.	10:00	ŽIVÝ OBRAZ			VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG1
		17:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	→ KONEC 18:10	27. REPRIZA	
SOBOTA	17.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ			I. PREMIÉRA P1A
NEDĚLE	18.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ			II. PREMIÉRA P2A
STŘEDA	21.	10:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 12:45	136. REPRIZA	ŠK
		19:00	SEXY PRÁDLO	→ KONEC 20:00	21. REPRIZA	
ČTVRTEK	22.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ			3. REPRIZA
STŘEDA	28.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:35	10. REPRIZA	
PÁTEK	30.	10:00	ŽIVÝ OBRAZ			4. REPRIZA VG2
SOBOTA	31.	15:00	SEXY PRÁDLO	↩ str. 23 → KONEC 16:00	22. REPRIZA	

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	7.	19:00	HEJ, MISTŘE!	NÁCHOD	
PÁTEK	9.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KOLÍN	
ÚTERÝ	20.	19:00	HEJ, MISTŘE!	ČESKÁ TŘEBOVÁ	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer – V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO! str. 7–8; 20–22

Nelítostná komedie podle slavného filmu líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu. Čeká vás spousta dobových hitů, rozkradená tombola, volba miss a k tomu všemu požár! Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

M. von Mayenburg / ŽIVÝ OBRAZ str. 10–11

Jedovatá groteska o přepracovaném manželském páru, jehož problémy má vyřešit angažmá uklízečky. Nikdo však netuší, co je málomluvná uklízečka zač... Hrají P. Janečková, L. Špiner, J. Ondrušková, P. Borovec a O. Kraus j. h. Režie D. Šiktanc. Uvádíme v české premiéře!

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch neabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

J. Topol / KONEC MASOPUSTU

Básnické drama odehrávající se na konci masopustního veselí v době dokončování kolektivizace vesnic. V hlavních rolích M. Mejzlík, M. Němec, P. Borovec, J. Ondrušková, J. Pejchal a masopustní maskary. Režie B. Rychlík.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špiner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal.

M. Riml / SEXY PRÁDLO

Manželství ve hře na pomezí sitcomu a vztahové komedie. Jak oživit pětadvacetileté soužití Alice a Henryho? Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Macková a J. Láska. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

Dynamická komedie o zkorumpovaném světě. Hrají J. Kalužný, L. Meцерodová, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan.

**J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská
JISTĚ, PANE MINISTŘE**

Divadelní verze kultovního britského sitcomu. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Jeden z nejúspěšnějších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špiner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

W. Shakespeare / OHELLO str. 12–15

Strhující příběh vášni, ve kterém ďábelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. V hlavních rolích M. Němec, V. Macková a L. Špiner. Režie P. Kracik.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE!

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými. V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Dráždivá sonda do manželských vztahů. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Klauniáda o třech tučnácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špiner. Režie M. Pecko.

J. JANOUŠKOVÁ A J. KALUŽNÝ, KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?, FOTO J. VOSTÁREK

P. BOROVEC, Z. RUMPÍK A J. MUŠIL, LHÁŘI, FOTO M. KLÍMA

PŘIPRAVUJEME NA LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK **20.** 19:00

M. HORÁČEK „NA CESTĚ 2017“ aneb P. HAPKA ŽIJE!

Po úspěchu koncertu v listopadu 2015 přichází M. Horáček s novým setkáním s hudbou fenomenálního skladatele. Vystoupí L. Nová, O. Ruml, F. Segrado a další.

SOBOTA **21.** 19:00

LHÁŘI

NEDĚLE **22.** 19:00

P. Nichols / HRA VÁŠNÍ

PROLOG

Komedie na věčné téma nevěry s velkou dávkou noblesy a suchého anglického humoru. Hrají D. Syslová, M. Málková, O. Vízner a další. Režie L. Engelová. **Agentura Harlekýn, Praha**

23. – 30.1.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

str. 16–17

XVII. ročník soutěžní přehlídky nejlepších komedií, které vznikly v předešlém roce v českých a moravských profesionálních divadlech.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA **7.** 19:00

SEXY PRÁDLO

NEDĚLE **15.** 15:00

TUČNÁCI NA ARŠE

STŘEDA **18.** 19:00

O. Cihlár / SLZY OŠLEHANÝCH MUŽŮ

PROLOG

Osudový příběh neúspěšnějšího českého lyžaře B. Hanče a jeho přítele V. Vrbaty v loutkohereckém pozdravu podkrkonošským ochotníkům. Režie O. Cihlár. **Divadlo Vosto5, Praha**

ČTVRTEK **19.** 19:00

ŽIVÝ OBRAZ

PÁTEK **20.** 19:00

KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?

J. Janoušková s nominací na Cenu Thálie 2015!

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

SMĚJEME SE, BAVÍME A PŘEDEVŠÍM ZKOUŠÍME KOMEDII HOŘÍ, MÁ PANENKO!

P. NOVOTNÝ PŘI REŽISOVÁNÍ
KRÁSKY A ZVÍŘETÉ NA KUNĚTICKÉ HOŘE, FOTO: I. FAUKNER

Inscenace, která u nás momentálně vzniká, je zdařilou dramatizací slavného filmu Miloše Formana **HOŘÍ, MÁ PANENKO!** V pořadí třetí celovečerní snímek režiséra bývá mnohdy a mnohými považován za jeho vůbec nejlepší výtvar, potažmo za nejlepší český film vůbec. Námět vznikl vlastně pouhou náhodou – trojice scenáristů Miloš Forman, Jaroslav Papoušek a Ivan Passer v tvůrčí krizi, když se zcela zasekli při psaní jiného scénáře, navštívili ve Vrchlabí místní hasičský bá. Tento jedinečný zážitek určil nejen nový námět vznikajícího filmu, kdy klíčové zápletky à la volba královny krásy či rozkradená tombola mají svou skutečnou předlohu právě v tomto bále, ale Forman se zejména rozhodl, že celý film natočí právě ve Vrchlabí, a to bez obsazení jediného profesionálního herce. A opravdu ve výsledném filmu dal ve většině rolí příležitost místním obyvatelům. Film natočený v roce 1968 si získal okamžitou popularitu, aby poté na několik let skončil v trezoru. **Hoří, má panenke!** je jedním z nejvýznamnějších filmů české nové vlny a není divu, že inspiroval i řadu dalších umělců. Před několika lety se režisér královéhradeckého Klicperova divadla Vladimír Morávek rozhodl přenést tento zcela svérázný a výjimečný film na jeviště. Nyní před nelehkou úlohou zaplnit jeviště příběhy lidí, které jsou zábavné, vtipné i smutné zároveň, stojí i náš herecký soubor. O tom, jak to dopadne, do velké míry rozhodne režisér PETR NOVOTNÝ a jeho vedení herců...

Na zahajovací zkoušce jsi říkal, jak moc na tebe zapůsobil film, když jsi ho viděl hned po premiéře. Je ten pocit stejný, když ho vidíš dnes, nebo když čteš text dramatizace?

Film mě kdysi nadchl především svou protirežimností. Měl jsem pocit, že je to jeden z nejostřejších protikomunistických filmů, jaké v té době vznikly, a řada mých reakcí v hledišti byla taková,

protože jsem měl radost, že si konečně někdo dělá takhle hlasitě srandu z toho „blbismu“, ve kterém žijeme. Když přijel Vladimír Morávek do Pardubic hrát na GRAND Festival smíchu svoji adaptaci, měl jsem pocit, že jsem v Jiříkově vidění a že v tom příběhu objevuju úplně jiné, nové věci. Za prvé se mi zdálo, že je pro mě daleko zajímavější, když ten příběh hrají herci než neherci, za druhé jsem měl najednou pocit, že to téma není jen o komunismu konce 60. let v Čechách, ale že je o lidské hlouposti obecně. A začal mě hodně zajímat. Dnes už mi je úplně jedno, co se dělo v Čechách na konci 60. let, vůbec už na to zaplaťpánbůh nemyslím a strašně mě baví vnímat a režírovat příběhy, ve kterých je pravda a jsou autentické. Příběhy, které o nás vypráví jako o lidském rodu, bez frází a ideologických konstrukcí. A jenom takzvaně odráží jako zrcadlo skutečnost, ve které žijí. →

Když jsme inscenaci připravovali, uvažovali jsme o možnosti přenesení děje do současnosti, protože v mnohém jsme se jako národek nezměnili. Proč ses ale nakonec rozhodl uvádět komedii v původních „šedesátkách“?

Jednak z nostalgie. Na konci 60. let mi bylo nádherných devatenáct a trpím tím, jako ostatně spousta lidí mé generace, že na své mládí vzpomínám s radostí. Když někde vidím žlutou limonádu, mám najednou pocit, že by zase měla stát jednu korunu a že je to přesně to, co bych teď měl pít. Mám radost, když se můžu nostalgicky ohlédnout za 60. lety. To je vysloveně moje osobní stanovisko. Druhý důvod je ten, co jsme si s několika lidmi řekli, že přece jenom se především vy, dámy chováte jinak než v té době, o které se bavíme. A ono to v tom příběhu hraje svou roli – a velkou. Takže jsem vám, dámám vyšel vstříc, protože vy se dnes k vašemu prospěchu chováte úplně jinak. (SMÍCH)

Co je na filmu i dnes půvabné a čím se bude naše inscenace nutně odlišovat?

Především to hrají herci a ne neherci, což není útok na neherce, jde jenom o jiný způsob vyprávění příběhu. Mě v této chvíli baví, že ho vypráví herci, protože je tam jistá přidaná hodnota, která mě zajímá. Druhá věc je, že možná ten příběh vyprávíme lehce poučeněji, než když byl tím přímým zrcadlem ve své době. Dnes se umíme nad těmi věcmi malinko víc pousmát, jsme víc nad věcí, tehdy nám víc vadily. Marná sláva, nějakým způsobem osobnostně zrajeme. Takže herci k tomu přistoupí určitě jinak než autoři geniálního filmu.

Má inscenace své hrdiny? Kterí to jsou?

Já je všechny vnímám jako hrdiny, všechny postavy. Mně přijde velmi hrdinné, že prožily své životy, jak je prožily, že se s nimi popraly, popasovaly a se ctí umřely. Já o nich budu moc rád hezky vyprávět. Všechny postavy, které vstoupí na jeviště, mě dojmají. Mají svůj vnitřní lidský patos, který mě zajímá. Mám pocit, že každý z nich se vši vážností bojuje se sebou, se svým okolím, či dokonce s osudem.

Když jsme při zahajovací zkoušce četli text Hoří, má panenko! poprvé nahlas, všichni jsme se bavili a smáli. Jak uchovat ten pel nového, neokoukaného? Nebo jak přimět herce, aby byli přirození?

To kdybych věděl, tak jsem asi bohatší, než jsem. Nevím to. Říkáš pravdu a musím říct, že jsem za dvaadvacet let, co jsem u divadla, nezažil tak hurónský smích narvané zkušebny, protože tam hraje téměř celý soubor a mnoho hostů. To nebyl ten případ, kdy se smějí dva tři lidi, co mají stejný smysl pro humor. Tam se smáli úplně všichni ve stejných chvílích. Tohle je pro mě jeden z největších zážitků, který si budu pamatovat navždy. Všichni jsme měli pocit, že se v tom poznáváme na každé stránce, v každé druhé replice. Takže já už jsem si užil. A teď se velmi poctivě snažíme, procházíme různými peripetiemi, hledáme možnosti... Někdy se nám zdá, že to vůbec není vtipné a ani být nemělo... Doufám, že se kolem premiéry dostaneme tam, kde to bylo na začátku, na té první zkoušce.

JaU

SCÉNA HOŘÍ, MÁ PANENKO! NA NÁVRHU SCÉNOGRAFA IVO ŽÍDKA

Z ABONENTNÍCH CYKLŮ NA ROK 2017 SI URČITĚ VYBERETE!

VÝBĚROVÝ ABONENTNÍ CYKLUS NABÍDNE ŽÁDANOU INSCENACI KRÁSKA A ZVÍŘE NA KUNĚTICKÉ HORE, FOTO J. FAUKNER

Pokud byste chtěli vidět všechny naše inscenace bez čekání na vstupenky a s výraznou slevou, využijte **ROČNÍ ABONMÁ**. Nabídka je tradičně velmi bohatá a opět ji doplňuje i řada atraktivních výhod!

Stejně jako v minulých letech zachováváme možnost zakoupení permanentky buď na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle. Kompletní abonentka však obsahuje **bonusový výměnný kupón**, který můžete během roku vyměnit např. za vstupenky na představení pardubického divadla konaná na Malé scéně ve dvoře nebo na premiéry scénických čtení v rámci oblíbeného cyklu INprojekty. Další možnosti využití přenosných kupónů vám vysvětlí v předprodeji divadla nebo je naleznete na webu divadla www.vcd.cz v sekci předplatné.

Stávajícím abonentům připomínáme, aby si svá místa nezapomněli obnovit, rezervace držíme již pouze do pátku 2. prosince. Neobnovená místa budou uvolněna do prodeje ve čtvrtek 8. prosince. Vedle klasického či seniorského abonmá v roce 2017 znovu otevřeme i **VÝBĚROVÝ ABONENTNÍ CYKLUS**, který nabídne čtyři tituly z nastudovaného repertoáru divadla. Hracími dny pro toto speciální předplatné, uváděné v programu písmenem G, jsou buď pátek, nebo sobota, představení začínají v 18.00 hodin. Výběrové abonmá v příštím roce uvede autorskou inscenaci o životě a díle Jakuba Jany Ryby **Hej, Mistře!**,

kteřá v sobě propojuje jak činoherní, tak hudební divadlo, muzikálovou komedii z divadelního prostředí **Kiss me, Kate**, dále divadelní adaptaci Formanovy slavné filmové komedie **Hoří, má panenko!** a v neposlední řadě výpravný pohádkový příběh o zázraku lásky **Krása a zvíře**, který bude odehrán v magickém prostoru pod hradem Kunětická hora.

Pokud vám nevyhovují večerní termíny představení, můžete využít **DOPOLEDNÍ PŘEDPLATNÉ**, které je určeno především seniorům, ale nejen jim, samozřejmě i všem ostatním zájemcům, kteří by rádi navštěvovali představení v dopoledních hodinách. Představení začínají vždy v 10.00 hodin ve všední dny. Abonentí tohoto cyklu, označovaného písmenem D, během roku 2017 zhlédnou pět žánrově rozdílných inscenací – jevištní verzi filmové komedie **Hoří, má panenko!**, slavný americký muzikál **Kiss me, Kate**, proslulé drama vášní **Othello**, autorskou hru **Rasputin** o známém ruském mystikovi a konverzační komedii o úskalích manželství a vědecké kariéry s názvem **Tříkrát život**, která předvede tři podoby jednoho zpackaného večera dvou manželských párů. Podrobnější informace o všech typech předplatného získáte v předprodeji divadla či na stránkách www.vcd.cz, kde si ho můžete i on-line objednat.

A zdali stále nevíte, čím potěšit své blízké o letošních Vánocích, přijměte tuto nabídku jako inspiraci, předplatné do divadla může posloužit i jako originální vánoční dárek

RaS

DIVADLO SI K VÁNOCŮM NADĚLÍ ŽIVÝ OBRAZ

D. ŠIKTANC NA PŘEDÁVACÍ PORADĚ SCÉNOGRAFIE HRY ŽIVÝ OBRAZ, FOTO J. SEJKORA

A to dokonce v české premiéře! Svou premiéru v Pardubicích bude mít i režisér DAVID ŠIKTANC, se kterým si nyní můžete přečíst rozhovor o přípravách inscenace na Malé scéně ve dvoře a o jeho zkušenostech s dalšími divadelními hrami Maria von Mayenburga, autora ŽIVÉHO OBRAZU.

Marius von Mayenburg (*1972) je jedním z nejhranějších německých dramatiků na domácí scéně i v zahraničí. Od roku 1999 je dramaturgem a kmenovým dramatikem berlínského Schaubühne, kde některé své hry i sám režuruje. U nás bylo zatím uvedeno osm jeho her na dvaceti různých scénách.

Zatímco u nás v divadle se setkáváme s Mayenburgem poprvé, ty máš s jeho hrami mnohem větší zkušenosti. Živý obraz bude tvoje čtvrtá inscenace jeho textu, to na první pohled nevypadá jako náhoda. Cím jsou ti Mayenburgovy hry blízké? Bližší mi byly asi hry, které psal ze začátku. Byly takové syrovější, zatímco teď jsou společensky angažovanější. Všechny Mayenburgovy texty, se kterými jsem pracoval, jsou inteligentně

napsané a mají v sobě výraznou divadelnost, zajímavé principy používání některých scénických postupů. Vstupuje do nich filmový jazyk – ostrou montáž, zdvojování figur, překrývání. Hry mají vždy výraznou rychlost, jsou dynamické, což myslím není úplně obvyklé. A samozřejmě všechny mají zajímavá témata. Jinak musím říct, že si mě Mayenburgovy hry našly vždycky více méně samy. Vždy jsem byl oslovený na hru.

S konkrétním titulem za sebou tedy přišel i Zdeněk Janál...

Ano, přišel za mnou ve chvíli, kdy jsem začínal zkoušet v Olomouci Mayenburgův Kámen. Divadla mi často nabízí soudobé hry. Nevím, možná je to tím, že jsem tehdy dělal v Ústí Palmetshofera, který měl ohlas. (ČINOHERNÍ STUDIO ÚSTÍ NAD LABEM, 2011, EWALD PALMETSHOFER: HAMLET JE MRTEV. BEZ TÍŽE – POZN. RED.) Vlastně bych byl rád, kdyby to tak bylo i dál – dávalo by to pro mě smysl, nějakou kontinuitu.

Moderní německojazyčná dramatika tě tedy přitahuje?

Ono se to nedá říct úplně paušálně. Samozřejmě, že jsou němečtí autoři, kterých si cením – ať je to Mayenburg, nebo ještě výrazněji Schimmelpfennig (kterého jsem vlastně nikdy nedělal, to jsou takové paradoxy...) – a u kterých se mi líbí jejich užívání jazyka, prvků montáže. Často to jsou takové zvláštní modelové situace, které umožňují do toho modelu vstoupit. Samozřejmě spousta textů, které jsem četl, jsou na české publikum výrazně extravagantní, a hlavně mám pocit, že je to často extravagance pro extravaganci, že texty toho přes svou výraznou formu příliš neotevrou. Kdybych se vrátil k Mayenburgovi – poměrně špatná mi v tomhle smyslu přišla jeho hra Mučedník. Dělal jsem ji moc rád jako scénické čtení, což je rozměr, který té hře sluší. Jako inscenaci bych to dělat asi nechťel. Mučedník je právě takový pokus o provokaci, ukazuje, že není rozdíl mezi náboženstvím, že doslovné čtení Bible by vedlo ke stejnému fanatismu, jaký dnes přisuzujeme pouze Islámu. Na to je samozřejmě dobré poukázat, ale celé to působí zbytečně chtěně. Jinak jsou Mayenburgovy hry mnohem více kompaktní, jejich forma často souvisí s tématem a je s ním v rovnováze, jedno ovlivňuje druhé, což je ideální stav.

Jedním z témat, na které jsme zpočátku naráželi s herci při zkouškách Živého obrazu, byla otázka, do jaké míry Mayenburg své postavy psychologizuje. Mohli bychom to zobecnit pro všechny jeho hry?

Mayenburgovy hry jsou modelové. Psychologické motivace jsou v nich přítomné, ale nemyslím si, že by byly dominantní. Jeho hrdinové často demonstrují určitý společenský proces, často jsou uvězněni ve své konkrétní situaci a mám pocit, že většinou nejsou schopni pochopit, proč tomu tak je. Tápu a hledají příčiny. Hledají svou identitu. Například Mayenburgův Ošklivec se nechá přeooperovat a stane se tak prototypem celé společnosti, všichni si pak nechávají udělat jeho obličej, přičemž samozřejmě k žádné změně nedojde, takže to celé působí krásně povrchně. Kompozice her, která často pracuje s montáží, umožňuje Mayenburgovi předvádět postavy v nějakém kontextu, v konkrétní situaci a nesnaží se naplnit je celým psychologickým zázemím nebo vývojem.

Přesto jsou postavy plastické a neslouží tolik samotné tezi jako spíš nějakému procesu. Psychologické motivace se objevují právě tam, kde by mohlo nastat nebezpečí, že hra sklouzne k tezovitosti.

Silné téma hry je kontrast a zároveň prolínání uměleckého díla a skutečného života. Vycházeli jste z toho se scénografkou a kostýmní výtvarnicí Juliánou Kvícalovou při tvorbě scény?

Ano, v širším kontextu jde ale spíš o to, kdy ještě člověk něco autenticky prožívá a kdy žije, aby

vytvořil nějaký dojem. Ve hře je poměrně výrazná postava konceptuálního umělce. Chtěli jsme, aby nebylo jasné, zda jsou ostatní postavy součástí nějaké jeho sociální plastiky, což se v závěru nějakým způsobem tematizuje, nebo jestli jsou to reálné figury, které se ocitají jen v takových, řekneme, bizarnějších okolnostech. Proto jsme do prostoru Malé scény umístili pódium, ale ne proto aby vykrývalo celou plochu, ale aby sloužilo jako přiznané pódium. Také chceme využít hereckého zázemí – hereckých šaten, protože tím se poruší iluzivnost, kterou hra porušuje soustavně. Navíc jedna z postav část děje natáčí na kameru, takže bude zpřítomňovaný skrze projekci. Chtěli jsme do scény otisknout nějaký základní koncept, ale zároveň v něm nechat dostatek prostoru hercům. Protože je to divadlo s velkým důrazem na herce, snažili jsme se udělat prostor čistý a minimalistický.

Živý obraz se odehrává v dnešním Berlíně. My jsme se rozhodli jej posunout do českých realit, tedy do Prahy...

Paralely se velmi snadno nabízí a vzhledem k tomu, že jde o hru současnou, vlastně loni napsanou, je zbytečné nepřeložit ji do českých realit. Například vztah Česko a Slovensko je pro nás rozhodně srozumitelnější, a navíc i palčivější, než východní a západní Německo. Jde opravdu o příběh této chvíle a tohoto prostoru, a ne specificky německý příběh, u něhož by bylo klíčové původní reálie zachovat.

Narazili jsme na postavu Serge Haulupy, konceptuálního umělce – lze do českých realit „přesunout“ i jeho?

U nás je obecně problém, že lidé málo sledují jakékoli soudobé umění, v tom je tu jistý deficit. Mayenburg se staví k soudobému progresivnímu umění kriticky, a podle toho, jak jsem mluvil s lidmi, kteří jeho inscenaci viděli, dokonce ještě více, než je patrné z textu. V našem kontextu, kde jen minimum lidí má se současným uměním vlastní zkušenost, se trochu bojím, že inscenace nebude přijata jako příspěvek do širší polemiky, ale to, co je dané samotnou hrou, bude vnímáno už jako náš vlastní názor.

Viděl jsi někdy nějakou Mayenburgovu hru v jeho režii? Sleduješ i jiná německá divadla?

Viděl jsem jen ukázky režii jeho vlastních her – Mučedníka, něco málo z Živého obrazu, ale dával jsem se letmo, protože si potřebuji udržet odstup od jiných uvedených textů. Teď mám sezóny hodně plné a nemám tolik času jezdit do Německa, ale snažím se sledovat některá německá divadla a hlavně konkrétní režiséry a autory. Německá divadla mají poměrně výrazné propagační materiály včetně youtubových kanálů a různých audiovizuálních výstupů, takže se je snažím teď sledovat aspoň tímhle způsobem. Jsou to samozřejmě dílčí a do jisté míry zkrácené výstupy.

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V roce 400. výročí úmrtí slavného alžbětince Williama Shakespeara i Východočeské divadlo obohatilo svůj repertoár o jedno z jeho skvostných děl. Přesně v půlce října režisér Petr Kracik v Městském divadle poprvé uvedl své zpracování jeho strhujícího dramatu vášní **Othello** s Milanem Němcem v titulní roli, Veronikou Mackovou coby Desdemonou a Ladislavem Špinerem v postavě proradného Jago.

Premiéroví diváci byli svědky mimořádných hereckých výkonů nejen hlavních představitelů, které byste si rozhodně neměli nechat ujít ani vy. Jako malou pozvánku na některou z repríz přijměte alespoň následující fotogalerii z popremiérové oslavy...

RaS

L. ŠPINER Coby JAGO, FOTO J. FAUKNER

HVĚZDY VEČERA – MILAN NĚMEC, VERONIKA MACKOVÁ A LÁĎA ŠPÍNER – UŽ VE FOYER NA SPOLEČNÉM POPREMIÉROVÉM SETKÁNÍ.

ZJEVNÁ RADOST, ALE I ÚLEVA PO ZDÁŘILÉ PREMIÉRE NA TVÁŘÍCH REŽISÉRA PETRA KRACÍKA A ZDENKA RUMPÍKA.

MARTINA SIKOROVÁ SI PO PŘEDSTAVENÍ VYCHUTNÁVALA POCHVALNÁ SLOVA PŘEKLADATELE SLAVNÉ TRAGÉDIE JIŘÍHO JOSKA I ŘEDITELE DIVADLA PETRA DOHNALÁ.

DO PARDUBIC NA PREMIÉRU DORAZILA TĚMĚŘ CELÁ RODINA LÁSKOVÝCH – PEPOVA SESTRA S PŘÍTELEM I MLADŠÍ BRÁŠKA.

HONZA MUSIL SI POPREMIÉROVOU OSLAVU UŽÍVAL (NEJEN) VE SPOLEČNOSTI JANY ONDRUŠKOVÉ A JEJÍHO MANŽELA MARTINA.

NA PREMIÉRE NECHYBĚL ANI HYNEK ČERMÁK, KTERÝ BYL NA SVOU KRÁSNOU PARTNERKU VERONIKU NÁLEŽITĚ PYŠNÝ. FOTO J. SEJKORA

OTÁZKA OTHELLA

OTÁZKY OTHELOVI A SPOL.

OTHELLO M. NEMEC, FOTO J. FAUKNER

Stejně jako jsem v minulém čísle našeho zpravodaje položila tři otázky hercům z „Debila“, neunikli mým dotazům (i když se o to tentokrát trochu snažili) ani herci z Othella, tedy alespoň představitelé ústředního trojúhelníku Shakespearovy tragédie. MILAN NĚMEC, VERONIKA MACKOVÁ a LADISLAV ŠPINER byli ochotní odpovědět i na ne úplně pohodlné a možná i částečně osobní otázky, které s Othellem tematicky souvisí. **AnH**

1. JSI ŽÁRLIVÝ/Á? MŮŽE BÝT PRO TEBE ŽÁRLIVOST DŮKAZEM LÁSKY?
2. JSI DŮVĚŘIVÝ/Á? DO JAKÉ MÍRY JSI SCHOPNÝ/A VĚŘIT OSTATNÍM? EXISTUJE NĚKDO, KOMU BEZMEZNĚ VĚŘÍŠ?
3. DOPUSTIL/A SES NĚKDY VĚDOMÉ MANIPULACE DRUHÝM ČLOVĚKEM? JE SKRYTÉ MANIPULOVÁNÍ LIDMI ZA URČITÝCH OKOLNOSTÍ MORÁLNĚ OMLUVITELNÉ?

MILAN NĚMEC

1. Ano, myslím, že nažárlí jen ten, kdo nemiluje. Míra žárlivosti se odvíjí od míry citu, proto Othello skončí tak, jak skončí. Jeho žárlivost je totiž podložená obrovskou vírou v dobro a v lásku, a kvůli tomu může dojít k tak tragickému obratu. Člověk může svou žárlivost krotit, může hluboce milovat a předstírat, že nežárlí, ale nemůže předstírat, že ho to nebolí, když má k žárlivosti skutečný důvod.

2. S důvěrou jsem opatrný. Samozřejmě by to bylo nejednodušší a nejkrásnější – věřit, absolutně někomu důvěřovat, ale v tomhle jsem spíš skeptik. Říká se, že pesimista je dobře informovaný optimista. A přitom nezáleží jen na tom, jaké informace máte, ale spíš jak s nimi naložíte. Důvěře se učíme celý život a nejde přitom tolik o spolehlivost informací, jako o nás, jak se k nim postavíme. Jsou lidé, kteří moji důvěru zklamali, a já jsem jim neodpustil, na druhou stranu svým hodně blízkým lidem bych odpustit dokázal, protože chápu, že i oni mají právo na omyl. Důvěra je lidská potřeba a otázka důvěry je jen v našem osobním nastavení.

3. Ano, všichni se přece denně dopouštíme nevědomé manipulace svým okolím. Potřebujeme mít sebe a své okolí v určité pozici, která se nám zamlouvá, dostáváme své partnery, své děti „pod kontrolu“.

Snažím se spoléhat na selský rozum.

3. Myslím si, že každý se v životě dopustí jisté manipulace, i nevědomé, včetně mě. Tuším, že z mé strany to snad nikdy nebylo myšleno ve zlém, že šlo vždycky o manipulaci v pozitivním slova smyslu. Třeba když navedu bratra, aby udělal nebo řekl něco hezkého rodičům, aby měli radost. Snad i flirt je jakási forma vědomé manipulace – jak se říká: „Měla ho omotaného kolem prstu.“

LÁĎA ŠPINER

1. Špetka žárlivosti k lásce a vztahu patří.

2. Důvěra k rodičům v dětství je nepopiratelná... Do jaké míry se otočí vůči lidem, záleží na mnoha okolnostech.

3. Manipulace je lidem dědičně daná už od pravěku. Je otázkou, o jak silného člověka či osobnost jde.

↖ V. MACKOVÁ JAKO DESDEMONA (V POZADÍ M. SÍKOROVÁ V ROLI EMILIE), FOTO J. FAUKNER
↓ L. ŠPINER COBY JAGO, FOTO J. FAUKNER

To je ale láskyplná manipulace, na rozdíl od naprosto jasně cílené, kruté manipulace Jaga Othellem. Herectví jako profese je v podstatě také o manipulaci. Režijní práce – dostat bandu herců, kam potřebuju – vyžaduje chytrou a citlivou odbornou manipulaci. A pak samozřejmě manipulujeme sami sebou, abychom se dostali někam, kde možná ani být nakonec nechceme, nebo někam, kde bychom strašně chtěli být, ale nikdy se tam nedostaneme.

P.S. Anebo je to, Aničko, třeba úplně jinak, co já vím ještě zatím o životě....?

Musím se s ní naučit zacházet, jelikož je to pro mě něco nového, doufám, že zase brzy odejde, tak jak přišla. Žárlivost je hra s ohněm.

2. Důvěřivá jsem byla. Věřila jsem všechno a všem. Na to jsem samozřejmě doplatila. Čím jsem starší, přestávám důvěřovat a nevěřím nikomu nic. :-). Občas nerozumím a nevěřím ani sama sobě, natož někomu druhému.

VERONIKA MACKOVÁ

1. Žárlivá jsem nebyvala. Bohužel dnes se s žárlivostí peru. Myslím si, že zdravá žárlivost až tak nevádí, popsala bych ji spíše jako strach z odloučení. Samička přece nechce přijít o svého samce. Horší je, když pak přijde ta druhá podoba žárlivosti. Tu dokonce vnímám jako jakousi nemoc. I když si stále myslím, že mě se ta horší varianta dlouhodobě netýká, z dosavadní zkušenosti musím uznat, že jde o zvláštní pocit, ani nechápu, kde se to v člověku bere. Je to jako zatemnění mozku. Když mě podobný stav zase opustí, nadávám si a nechápu se – proč jsem vlastně udělala, řekla, myslela to či ono?

17.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

23. – 30. ledna 2017

Východočeské
divadlo Pardubice

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ ČÁST

- PONDĚLÍ 23. 19:00** **F. Dürrenmatt / FRANK V.**
Gangsterská komedie se zpěvy z jednoho soukromého peněžního ústavu. Hrají J. Mazák, A. Antalová, I. Ondříček a další. Režie H. Burešová. **Městské divadlo Brno**
- ÚTERÝ 24. 19:00** **A. Coppel / S NEBOŽTÍKEM V PATÁCH**
Bláznivá krimi komedie o tom, jak se zbavit mrtvoly, která se za žádnou cenu nechce nechat pohřbít. Hrají I. Theimer, R. Teprť, L. Matoušková a další. Režie Z. Bartoš. **Městské divadlo Mladá Boleslav**
- STŘEDA 25. 19:00** **J. Winfield – A. Long – D. Singer**
SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA VE 120 MINUTÁCH
Divadelní fast food k počtě největšího světového dramatika. 3 herci ve 2 hodinách sehraji všech jeho 37 her a 154 sonetů! Hrají T. Drápela, T. Havlínek a P. Oubram. Režie Š. Dominik. **Jihočeské divadlo, České Budějovice**
- ČTVRTEK 26. 19:00** **Z. Jirotko – M. Vačkář – O. Havelka / SATURNIN**
Jeden z nejoblíbenějších českých humoristických románů jako swingová groteska pro celou rodinu. V titulní roli M. Siničák. Režie J. Nvota. **Národní divadlo Brno**
- PÁTEK 27. 19:00** **J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská / JISTĚ, PANE MINISTŘE**
Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika. Hrají P. Dohnal, P. Kostka j. h., M. Němec a další. Režie P. Novotný. **Východočeské divadlo Pardubice**
- SOBOTA 28. 19:00** **C. Goldoni / POPRASK NA LAGUNĚ**
Pizza, komedie, Itálie – neopakovatelná přehlídka lidských charakterů a nezkrotných vášní. Hrají J. Tlalka, J. Hejret Vojtková, M. Polách a další. Režijní koncepce a úprava I. Rajmont. Režie M. Černý. **Divadlo F. X. Šaldy, Liberec**
- NEDĚLE 29. 19:00** **A. a B. Peasovi – M. Hanuš**
PROČ MUŽI NEPOSLOUCHAJÍ A ŽENY NEUMÍ ČÍST V MAPÁCH
Hudební komedie, která vám poradí, jak předcházet partnerským krizím. Hrají J. Smutná, L. Permetová, M. Písařík a další. Režie M. Hanuš. **Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha**
- PONDĚLÍ 30. 20:00** **GALAVEČER SMÍCHU**
Zábavný večer s předáváním cen za přítomnosti kamer ČT. Moderuje M. Doležalová.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – DOPROVODNÝ PROGRAM

PONDĚLÍ **23.** 17:00

T. Dianiška / MLČENÍ BOBŘÍKŮ

Totalitní horor o nástrahách skautingu. Hrají T. Dianiška, T. Dočkalová a další. Režie J. Frič. **Divadlo pod Palmovkou, Studio Palmoffka, Praha**

ÚTERÝ **24.** 17:00

I. Dostálek / HVĚZDY NA PRODEJ

Autorská hra inspirovaná komedií dell'arte o tajemné vědmě nabízející mimořádné nebeské konstelace. Hrají M. Hausnerová, D. Kopečková, M. Šenkyřík a další. Režie I. Dostálek. **Studio Marta, JAMU, Brno**

STŘEDA **25.** 17:00

M. Caselle / IRSKÁ KLETBA

Komedie o malém velkém problému týkajícího se toho, kde jsou muži nejzranitelnější. Hrají Š. Benoni, J. Teplý a další. Režie J. Bábek. **Komorní činohra, Praha**

ČTVRTEK **26.** 17:00

O. Novotný / HUBTE TRAMPY, SEROU V LESE

Dramatizace vzpomínek o dospívání na hranici mezi Košířema a Smíchovem. Hrají J. Panzner, L. Příkazký, L. Zahradnická a další. Režie J. Frič. **A studio Rubín, Praha**

PÁTEK **27.** 17:00

V. Zaplatílková Hutařová / VĚČIČKY / LITTLE THINGS

Hra pro tři herce a loutky, které pomáhají nahlédnout do nitra postav. Hrají L. Bánovská, A. Porubová a P. Procházka. Režie A. Petřelková. **Divadlo Mandragora, Zlín**

SOBOTA **28.** 17:00

N. Payne / PARALELNÍ VESMÍRY

Kosmoložka a včelař na pozoruhodné vesmírné cestě vlastními přešlapy. Hrají B. Vyskočilová a O. Novák. Režie Š. Dominik. **Divadlo NaHraně, Praha**

NEDĚLE **29.** 17:00

Š. Vaculíková / MILENA MÁ PROBLÉM

Autorská komedie pro všechny, co se chtějí pobavit nad pravdivostí života. Hrají Š. Vaculíková a J. Šíkl. Režie Š. Vaculíková.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Kompletní program s prologem a epilogem festivalu a školními představeními naleznete na www.vcd.cz nebo na webu festivalu www.festivalsmichu.cz. Upozorňujeme také na možnost zakoupení **Festivalového předplatného**, které nabízí všechna soutěžní představení za zvýhodněnou cenu a k tomu bonus v podobě vstupenek zdarma na Galavečer smíchu!

Otázky Marcela Prousta

Pod nelibostnou palbou historických dotazů se tentokrát ocitl **JOSEF PEJCHAL**, nyní známý také pod lichotivou přezdívkou Normální debil neboli Norbert Intribus, kterého věrohodně ztvárňuje v autorské komedii Roberta Bellana na Malé scéně ve dvoře. (Dovolím si to tak napsat, neboť spoléhám na to, že Pepa odpověděl skutečně pravdivě a upřímně, zvláště na první otázku...)

AnH

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?

Pochopení a shovívavost k mým slabým stránkám. A také smyslu pro humor.

Pro které chyby máš největší pochopení?

Zapomnětlivost, roztržitost a užvaněnost. Snad proto, že tyto chyby mám také.

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?

Nad fiktivním hrdinou jsem nikdy moc nepřemýšlel, raději mám ty reálné. Takto bych tedy zvolil Járu Cimrmana, protože byl spolužákem mého dědečka a ve škole od něj opisoval.

A hrdinkou?

Zřejmě Mary Poppins spolu se Siri z „nakousnutého jablčka“.

Jaká je tvá oblíbená činnost?

To bude činnost, která mi dělá radost. Někdy práce, jindy odpočinek, ovšem načasování této činnosti mám jedinečné.

Z čeho máš největší strach?

Z toho, že selžu v okamžiku, kdy to bude opravdu důležité. A také z toho, že svůj čas, který občas „utrácím“ ve velkém, budu pak marně „šetřit“ v jedinečných a zlomových okamžicích.

Jaká vlastnost ti na sobě nejvíce vadí?
Lenost.

Jakou vlastnost nejvíc odsuzuješ u druhých?
Vypočítavost.

Kde bys nejraději žil?

Jsem spokojený, tam kde jsem. Jinde je to jistě také hezké a určitě bych dokázal spokojeně žít i tam, ale toto je moje volba a neměnil bych.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel a malíř?

Antonio Vivaldi, ale také se mi líbí hudba, kterou skládá Ennio Morricone a Andrew Lloyd Webber. Můj oblíbený malíř je Rembrandt van Rijn, Jakub Schikaneder a Adolf Born.

Tvůj nejoblíbenější spisovatel?

Spisovatel je C. S. Lewis a básníci Václav Renč a Jan Zahradníček.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Tvrdohlavost.

Jak bys chtěl zemřít?

Jako smířený, připravený a šťastný člověk. Nezáleží na tom, kdy to bude.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?

Každým dnem poznávám, že moji přátelé a známí jsou hrdiny každého dne. Obdivuji je, kolik (ne)všedních starostí dokáží s lehkostí a optimismem nést životem.

Jakou historickou osobnost nejvíc obdivuješ?

Určitě je jím malé Jezulátko, které vyrostlo a stalo se větším než smrt i lidská hloupost.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?

Reforma stravování. Jíst příborem nebo hůlkami byl lepší nápad než jen rukama. Ten, kdo to vymyslel, měl jistě důvtipu víc, „než by se za nehet vešlo“!

JAKO LITOMÁDOVÝ JOE, FOTO J. FAUKNER

JAKO HUSAR V KONCI MASOPUSTU, FOTO J. FAUKNER

Jak si představuješ dokonalé štěstí?

Já si ho jen nepředstavuji, já ho prožívám. Každý den se dá najít takový moment, jen se dobře dávat.

Jaký je tvůj nejoblíbenější pták?

Křehouňka kachnička. Třeba se zelím a bramborovým knedlíkem.

Nejoblíbenější barva a květina?

Líbí se mi modrá a zelená. Z květin asi slunečnice. Má krásný a velký květ, ale hlavně chutná semínka.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?

Jak říká herec Rowan Atkinson ve scéně z pekla coby ďábel Toby: „Věčnost, což je hodně dlouhá doba, bez možnosti si odskočit/ulevit.“

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?

Zapomnětlivost. Stejný dárek mi pak udělá radost hned několikrát.

Kdybys nebyl sám sebou, kým bys chtěl být?

Někým lepším (a někdy i někým horším), než jsem já.

Co ti vadí ze všeho nejvíc?

Vadí mi skřípání – na housle nebo nehty po tabuli.

Jaký je momentální stav tvé mysli?

Poklidný, při hledání odpovědí na tyto otázky lehce tápající.

Čeho si nejvíc ceníš u mužů?

Věrnosti, odvahy, spolehlivosti a smyslu pro humor.

Čeho si nejvíc ceníš u žen?

Toho stejného jako u mužů a navíc trpělivosti (zejména s muži).

Která historická postava je podle tebe nejobdivější?

Zatím nejméně pochopení jsem u sebe našel

pro císaře Herodesa, ale mnoho vládců, vůdců a státníků (i současných) ho úspěšně „dohání“ (Stalin, Hitler, Lenin, Gottwald, Kormidelník Mao, celá dynastie Kimů...)

A tvá oblíbená jména?

Jména mám propojena s osobami, proto mám nejraději ta, která nosí i moji blízcí, zejména rodina. Eliáš, Zoe, Darja.

Nejoblíbenější jídlo a pití?

Jídlo i pití mám rád a předem se omlouvám za rozsáhlou odpověď. Mám rád smetanové omáčky, a zejména svíčkovou, řízek, smažený sýr, dobrý kousek masa. Ale také třeba pohanku, kroupy, zeleninu (ředkvičky, okurky, kedlubny) a saláty (ledový a mrkvový). K pití si rád dám: alko – dobré suché víno, pivo (točené a studené) a výjimečně kvalitní vodku; nealko – vodu, čaj a občas kávu (vše kvalitní). Mezi džusy kraluje grepový.

Jaké je tvoje motto?

Rád bych odkázal na svého patrona, sv. Filipa Neriho: Pokud to jde, buďte dobří!

JAKO NORBERT INTRIBUS V NORMÁLNÍM DEBILLOVI, FOTO J. VOSTÁŘEK

DVĚ NOVÉ DÍVKY V KOMEDII HOŘÍ, MÁ PANENKO!

BARBORA GOLDMANNOVÁ a ELIŠKA DOHNALOVÁ – dvě dívky, každá jiná, zkoušejí jednu roli. Ne moc velkou, přesto zapamatovatelnou. Oslovili jsme je, když jsme připravovali obsazení komedie *Hoří, má panenko!* Barbora je studentkou ateliéru činoherního herectví na brněnské JAMU a poprvé jsem ji viděla na premiérovém představení jejich ročníku *Hvězdy na prodej*. Elišku znám od jejich pěti let, je to dcera hereckého páru Jindra Janoušková a Petr Dohnal. Po střední zdravotnické škole vystudovala Vyšší odbornou školu hereckou v Praze a už několik sezón působí v Divadle A. Dvořáka v Příbrami. Obě nyní takzvaně „zkoušíme“. Jestli je na prknech našeho divadla uvidíte dál, to ještě nevíme. Ale třeba ano... Bárka hraje v Brně, Eliška zkouší a hraje v domovském divadle, v Pardubicích jsme na sebe neměly moc štěstí, tak jsem si s nimi „povídala“ po sítí...

Je pro vás *Hoří, má panenko!* novinkou, nebo jste film znaly? Líbí se vám?

Bára: Neznat Formanovy tituly a věnovat se herectví by se skoro dalo považovat za hřích. Je sice pravda, že už je to hodně dávno, co jsem ho viděla (a v hlavě mi k němu popravdě dneska naběhne už jenom ten geniální moment: „Tak vážení, my teďkon v sále zhasnem a kdo to vzal, tak ať to za tmy vrátí.“). Ale rozhodně pro mě *Hoří, má panenko!* není novinkou.

Eliška: Film jsem už samozřejmě znala z dřívějšíka. Celý jsem ho ale viděla asi jen jednou a pak několikrát jen nějaké útržky, když to dávali v televizi. Vybavovala jsem si především ty neznámější scény, ale moc jsem ho nevnímala jako celek. Když jsem se na něj podívala teď před začátkem zkoušení, překvapilo mě, že to není jen sranda, ale je to také smutné a dojemné.

Pro vás je to asi film pro pamětníky nebo přinejmenším retro.

Máte rády tuto poetiku?

Bára: Já tuto poetiku miluju. Něco podobného nalézám třeba v mém milovaném Hrabalovi. Jsou to momenty, myšlenky, obrovský nadhled nad životem, ta malost lidí a nad tím to geniální „člověk se nesmí brát moc vážně“. Já jsem měla asi od šestnácti vždy takové momenty okouzlení nějakým konkrétním stylem a uměleckou osobností. Třeba jsem strávila několik dní tím, že jsem koukala na tvorbu nějakého herce či režiséra. Mezi nimi i Miloše Formana. On je v těch svých filmech, které ještě stihnul v Československu, zkrátka uchvacující. Nic se neděje, ale vy musíte koukat a koukat a čekat a čekat, jestli se něco stane, dokud vám nedojde, že koukáte na sebe. (Asi teď nejvíc narážím na film *Černý Petr*.) Tohle ve mně zkrátka z jeho černobílých filmů zůstalo.

Eliška: Mě takový styl filmu baví. Nejradši mám asi trilogii *Homolkovi*. U toho se vždycky skvěle pobavím.

V inscenaci budeme používat hudbu 60. let. Máte ji rády, líbí se vám?

Bára: Tohle není úplně můj šálek kávy. Ty písně jsou krásné naivní a zůstal v nich nádech doby, ve které byly napsané, takže je to vlastně jedna velká nádhera. Jen dnes už se těžko hledá způsob, jak je zpívat, aby nezněly pitomě. I když – to je na tom možná to pěkné. Ale jak jsem zmínila – tu dobu v sobě ta hudba stále drží, čili pro vytvoření atmosféry plesu z 60. let? Krásná.

Eliška: Jasně. Hudbu 60. let mám moc ráda. Vznikaly skvělé texty, které navíc zpívali výborní zpěváci. Mezi mě oblíbence patří třeba Hana Hegerová, Marta Kubišová nebo Judita Čerovská.

Hrajete děvče na plese, které se účastní soutěže miss. Už se vám v životě stalo, že jste se objevila v nějaké podobné soutěži?

Bára: Myslím, že do jistého věku o tom tajně sní skoro každá holka. Než si uvědomím, že je na to moc malá, moc tlustá, moc nepěkná... A pak vznikají ty hloupé komplexy. Já osobně jsem se jednou zúčastnila něčeho podobného, kdy se u nás v Uherském Brodě vyhlásila soutěž o tvář prodejny značkového oblečení. Musím se ale přiznat, že víc než vidina zástupu obdivovatelů mě neuvěřitelně, ohromující a nadpozemské krásy mě lákala výhra v podobě voucheru do oné prodejny. Navíc jsem nesmírně soutěživý typ, takže jsem se prostě rozhodla, že to vyhraju, a tak se taky stalo. Vybrala jsem si tuny oblečení, byla jsem spokojená a zařekla se, že už se nikdy do ničeho podobného cpát nebudu.

Eliška: Jednou na základce se mi to stalo. Byli jsme na škole v přírodě a nějak vpodvečer mi na dveře zatukali tři moji spolužáci s tím, že si mě vybrali jako miss tohoto pobytu. Dokonce mi i ručně namalovali diplom s mojí podobiznou (teda, myslím, že jsem to měla být já). Diplom mi předali jen tak ve dveřích a to bylo všechno. No, čekala bych trochu větší ceremoniál. Tehdy to bylo docela trapný, ale teď mi to přijde roztomilý. :-)

Byly jste někdy na vesnickém plese? Jestli ano, jaké to bylo? Zajímalo by vás to vůbec?

Eliška: Na takovém tom typickém vesnickém plese jsem nikdy nebyla. Což je docela škoda, myslím, že by to mohla být zábava. Já mám plesy moc ráda! Jen v té tombole bych mohla mít trochu větší štěstí.

Bára: Já jsem na vesnici vyrůstala. A Prakšice, se svou bezmála tisícovkou obyvatel, jsou učebnicový příklad. Plesy tam samozřejmě probíhají a je to opravdu nádhera. Od módních stylů, přes panáky za patnáct korun, dechovku a nápadníky, pohledy starších dam

a jejich viditelné pomlouvání dam mladších. Vedle toho ale úchvatná atmosféra, kterou prostě ve velkoměstě nezažijete. Lidi nejsou konzervativní, nemají potřebu se kontrolovat, jsou otevření a vznikají krásné momenty. Pár let jsem dokonce několik plesů v Prakšicích moderovala.

Báro, jsi u nás úplně nová. Jak ses aklimatizovala? Bavilo by tě tu pracovat i na dalším projektu?

Bára: Zatím jsem byla jen asi na čtyřech zkouškách, takže jsem se ještě úplně neaklimatizovala. Já mám obrovskou úctu ke starším kolegům a cítím se hezky, když za mnou přijdou, podají mi ruku a mám pocit, že k téhle inscenaci a k tomuhle kolektivu tak nějak patřím. Ale než se rozkoukám a začnu se cítit opravdu jako mezi svými, na to je asi potřeba trochu více času. Jsem nesmírně otevřená všemu, co mi v životě vstoupí do cesty (ne vždy pak vyvážnu bez šrámů, ale stejně bych to jinak dělat nechtěla), takže pokud by se měl objevit i další projekt, věřím, že by mě to zajímalo.

Eliško, ty pracuješ ve společnosti lidí, které znáš a kteří tebe důvěrně znají už od dětství. Je to výhoda, nebo naopak zátěž a větší odpovědnost?

Eliška: Vlastně obojí. Výhodou je, že jsem tu jako doma. Znáám jak prostředí, tak i lidi v něm, vím, jací jsou a co si k nim můžu a nemůžu dovolit. Přeskakuju tedy celý ten proces poznávání a ostychu. Na druhou stranu se najednou nacházím v úplně jiné pozici, ve které mě třeba většina lidí nezná. Z dcery kolegů se měním v kolegyni samotnou, a cítím proto velkou odpovědnost je nezklamat a ukázat, že na to mám. Věřím ale, že tady nejsou žádní zákešní lidé, kteří by mně to nějak dávali sežrat.

Tvým partnerem je herec Josef Láška, stydlíš se před ním na jevišti?

Eliška: Pro nás je to poprvé, co spolu zkoušíme. Ze začátku vztahu jsem se toho trochu bála, ale tím, že už jsme spolu nějakou dobu a známe se, tak to jako problém nevidím a nestydím se před ním. Na jevišti během zkoušení jsme tam každý za svoji postavu, řešíme její problémy a situace a naše osobní vztahy jdou trochu stranou.

Obě dvě máte partnery herce. Bavíte se v soukromí o práci? Sdílujete si zkušenosti?

Eliška: Ano, bavíme. Mně vyhovuje, že si o tom můžu popovídat a svěřit se někomu, kdo je z oboru, rozumí mi a ví, o co jde. →

E. DOHNALOVÁ

Je to pro mě přirozené, protože se téma divadlo u nás doma probíralo vždycky, co si pamatuju. Ale samozřejmě se umíme bavit i o jiných věcech a máme i jiné zájmy. :-)

Bára: Někdy se o práci bavíme až moc. Ale stejně jsem ráda, že mám vedle sebe někoho, o kom vím, že když mu povím malinký detail toho, co se mi dnes nepovedlo nebo co ve mně hlodá, on to pochopí. Naše práce je natolik specifická, že taky vyžaduje specifický druh empatie a porozumění k problémům, které si z divadla domů přineseme.

Kdy jste byly naposledy hrdé na svého partnera? Myslím jako herce...

Bára: Mně se na prknech líbí vždycky. Asi už nedokážu být objektivní. Ondra (ONDŘEJ KRAUS, KOLEGA Z JAMU, OBJEVÍ SE U NÁS V INSCENACI ŽIVÝ OBRAZ – POZN. RED.) je obrovský srdcař, na jevišti je pořád plný takové zvláštní energie. Nebojí se velkých gest a jakéhosi starého typu herectví. Je to obrovský romantik a bojovník. Naposledy jsem ho viděla v inscenaci Kouzelný Vrch v roli Hanse Castorpa.

Eliška: Pepo, až to budeš čist, tak tuhle odpověď přeskoč, ať nezpychneš! :-)) Já mám doma moc šikovného herce. Naposledy se mi líbil jako Cassio v Othellovi.

Báro, tvůj partner taky momentálně zkouší v našem divadle. Vidíš to jako výhodu?

Bára: No, nemáme od sebe klid ani na chvíli. :-)) Naopak, je to krásné, když se nám potkají zkoušky a v těch 5:30 se v Brně z postele musíme vyhrabat oba, tvářit se, že v tuhle hodinu dokážeme vypadat jako lidi, a nasedneme do vlaku, kde se spolu v jídelárku nasnídáme.

Děvčata, přejí vám oběma k premiéře ZLOMTE VAZ a doufám, že se ještě někdy potkáme při práci.

JaU

KRÁCENO, CELÝ ROZHOVOR NALEZNETE NA WWW.VCD.CZ.

ŠŤASTNÁ TŘINÁCTKA PRO STOTISÍCÍHO DIVÁKA ROKU 2016

Každoročně na podzim přichází do divadla stotisíc divák roku. Pravidelně to bývalo v polovině listopadu, v posledních letech se ale návštěva jubilejního diváka posouvá na dřívější data, vloni to dokonce bylo už na konci října.

Letos jsme stotisícího diváka přivítali ve středu

2. listopadu před představením Othella, což je naděj-ným příslibem opětovně vysoké návštěvnosti během celého roku. V loňském roce představení Východo-českého divadla vzhledlo 128 392 diváků, čímž jsme stvrdili svou pozici jednoho z nejnavštěvovanějších divadel v České republice. Za tímto úspěchem však stojí spousta práce, v roce 2015 se na našich scénách uskutečnilo celkem 562 akcí, což je nejvíce v historii divadla (o 22 více než v rekordním roce 2014).

Stotisícím návštěvníkem divadla roku 2016 se stal třináctiletý **Ondřej Fišar** z Golčova Jeníkova, jenž seděl na sedadle č. 13 v I. řadě v přízemí. Zjevně překvapeného Ondřeje pozvala před představením na jeviště dlouhodobě nejoblíbenější herečka souboru Petra Janečková, aby mu poblahopřala a předala dárkový balíček s poukázkami na roční předplatné pro dvě osoby, s knihami o historii pardubického divadla a GRAND Festivalu smíchu, s CD pohádky Kráska a zvíře s písněmi Michala Hruzy a CD inscena-ce Hej, Mistře! s hudbou Jakuba Jana Ryby a dalšími upomínkovými předměty. Firma Lejhanec klenoty – hodiny jako každý rok věnovala stotisícímu divákovi náramkové hodinky v hodnotě 2 500 Kč.

Při příležitosti návštěvy jubilejního diváka roku 2016 byla vyhlášena i tradiční **tipovací soutěž**, která probíhala na internetových stránkách divadla www.vcd.cz. Soutěžící mohli tipovat, kdy stotisíc divák divadlo navštíví a kde v hledišti bude sedět. Správné datum určili hned čtyři soutěžící, z nichž téměř přesně místo uvedla **paní či slečna Bujaková** (snad jsme jméno správně dešifrovali z e-mailové adresy), která tipovala sedadlo č. 14 v I. řadě. Vítězka tipovací soutěže rovněž získala předplatné pro dvě osoby.

RaS

O. FIŠAROVÍ PŘEDÁVALA DÁRKY P. JANEČKOVÁ, FOTO J. SEJKORA

SILVESTROVSKÉ VESELÍ V DIVADLE S VYHLÁŠENÍM INSCENACE ROKU 2016

Východočeské divadlo je pro své diváky otevřené svátky nesvátky, na velkém jevišti i komorní scéně se hraje o víkendech, státních svátcích, dokonce o štědrovečerní půlnoci, proto je nemyslitelné, že by zůstalo zavřené v den oslav příchodu nového roku!

Silvestrovská představení mají v Pardubicích už dlouholetou tradici a jsou mezi diváky velmi oblíbená. Pro letošní poslední den v roce jsme připravili hned dvě představení a obě samozřejmě z toho veselějšího ranku. Malá scéna ve dvoře ve tři hodiny odpoledne pozve na laskavou vztahovou komedii **Sexy prádlo**, v níž dlouholetý manželský pár, snažící se o znovu zažehnutí jiskry erotiky, skvěle ztvárňují Romana Chvalová a Alexandr Postler. Městské divadlo od šesti hodin uvede romantickou duchařskou komedii **Mezi nebem a zemí**, která je jako šitá na míru pro sváteční povánoční čas. Ještě než otevřete první silvestrovské šampaňské, nechte se pobavit i dojmout příběhem mladých manželů, kteří se nastěhují do nového domu, v němž

však stále ještě přebývají i jeho bývalí majitelé... Petra Janečková, Petr Dohnal, Martina Sikorová či Petr Borovec jsou zárukou skvělé zábavy!

K Silvestru v divadle neodmyslitelně patří také **výsledky divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci roku**, které po představení v Městském divadle vyhlásí ředitel Petr Dohnal. Pokud se ankety chcete také zúčastnit, anketní formuláře naleznete ve foyer divadla nebo na našich stránkách www.vcd.cz. Anketní lístky jsou slosovatelné, výherce získá předplatné pro dvě osoby dle vlastního výběru. Zároveň nezapomeňte dát hlas svým oblíbeným hercům, kteří pak mohou získat titul divácky nejoblíbenější herec / herečka roku 2016.

Kdo se jimi stane, bude zveřejněno v pátek 31. března na Divadelním bále, který se znovu uskuteční v prostorách Městského divadla. Především si ale s námi užijte poslední den roku, start novoročních oslav v naší společnosti bude zaručeně dobrou volbou. Příjemného Silvestra!
RaS

↑ P. BOROVEC, M. SIKOROVÁ, P. JANEČKOVÁ
A P. DOHNAL, **MEZI NEBEM A ZEMÍ**,
FOTO L. SKOKAN

↓ A. POSTLER A R. CHVALOVÁ, **SEXY PRAÐLO**,
FOTO J. FAUKNER

BRITSKÉ KOLÁŽE DOPLNĚNÉ ČESKÝMI ŠPERKY

Před premiérou Hoří, má panenko! 3. prosince se ve foyer uskuteční vernisáž výstavy koláží Emmy Margaret Smith s prozaickým názvem Divadelní soubory, která bude zdobit naši divadelní galerii až do další premiéry na počátku března. Zahájení výstavy a mimořádně i nedělní předpremiérové chvíle tentokrát doplní také prodejní ukázka šperků Věry Mohylové a Petry Mohylové.

EMMA MARGARET SMITH je britská ilustrátorka, jejímž preferovaným výrazovým prostředkem je koláž, technika svou podstatou umožňující využít sobě vlastní hravosti a příležitostně i jisté míry neúcty k autoritám. Autorku zajímá především pojetí a proces shromažďování, dekonstrukce a následné rekonstrukce vizuálních forem s cílem vytvořit obrazy nové, nesoucí zcela nový či záměrně pozměněný význam, zatímco si zachovávají něco z původních vlastností, příběhů a textur prvotních segmentů koláže.

V současné době působí Emma Margaret Smith v Londýně jako ilustrátorka na volné noze s širším přesahem do oblasti velkoformátových nástěnných maleb, ediční ilustrace v předních časopisech a plakátového designu pro divadelní produkce. Souběžně pokračuje v postgraduálním studiu na Katedře ilustrace na prestižní Camberwell Collage of Art, kde se soustředí na uplatnění ilustrací v kontextu sekvenčního narativu.

PETRA MOHYLOVÁ je česká návrhářka, která pracuje především se sklem a dalšími lidskou rukou vyrobenými i přírodními materiály s cílem sdělovat svou představu nositelného a zároveň jedinečného umění. Její šperky jsou odrazem neustálého osobního zkoumání hranic trojrozměrného vyjádření současněho šperku. Inspirací a motivací tvorby jsou jí běžně vídané a všudypřítomné tvary a objekty. Pozorováním odhaluje jejich symbolickou, symbiotickou nebo kontrastní podstatu, kterou rozvíjí jejím zhuštěním do podoby ornamentu nazíraného z netušených perspektiv a úhlů. Někdy až překvapivě intenzivní využití barev a materiálových textur je nedílnou součástí jejího tvůrčího projevu. Stěžejním znakem její tvorby je pak bezpochyby silně vnímaný vztah a pojitko mezi tradičními technikami a materiály a novými ideovými formami.

VĚRA MOHYLOVÁ, profesí fotografka, rozšířila své výtvarné aktivity o tvorbu šperků. Impulsem k tomu byl dlouhodobý a nálehavý vztah ke kameni a sklu. Z tohoto vztahu soustředěným vcítěním vygenerovala osobitou a neotřelou podobu svých šperků, která nespočívá v prvoplánové prezentaci samotných materiálů, ale v zaujaté práci s jejich vizuálními a pocitovými vlastnostmi ve vzájemné kombinaci a ovlivňování. Nezůstává však jen u výtvarné hry. V mnoha případech jsou její objekty zapojeny do kontextu přírodních kulturních vzorců, prezentovaných současnými autentickými artefakty. Výsledkem je výrazné a neotřelé působení, těžko sdělitelné konkrétními pojmy, ale intuitivně velice blízké vnímání moderní kultury, která existuje v často rozporuplném světě, rozkročená mezi pevninou svého původu a neznámými perspektivami. Věra a Petra Mohylové (matka s dcerou) předvedly svou práci na 21 autorských výstavách v České republice i v zahraničí, za kolekci náhrdelníků z vinutých perel byly oceněny medailí Mezinárodního triennale skla a bižuterie 2014 v Jablonci nad Nisou. Jejich autorské šperky jsou zastoupeny v soukromých sbírkách ve Velké Británii, Francii a USA.

RAŠ

VYČARUJTE KOUZELNÉ VÁNOCE, DARUJTE DIVADLO!

VSTUPENKY
NA GRAND
FESTIVAL
SMÍCHU

UPOMÍNKOVÉ
PŘEDMĚTY

DÁRKOVÉ
POUKAZY

ABONMÁ
2017

KUPONOVÉ
PŘEDPLATNÉ

VSTUPENKY

Bližší informace v předprodeji Východočeského divadla Pardubice, U Divadla 50,
e-mail: obchod@vcd.cz, tel. č.: 466 616 432/402, web: www.vcd.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
TELEFON: 466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

HLAVNÍ PARTNER VČD

innogy

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

 NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

 Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

[jhv - engineering]

LOUDA
AUTO

PARTNEŘI VČD

 ComArt

 BARTH

 HAK

 P
CENTRUM

 VCEŠ
A KAPITÁLOVÝ KONSTRUKČNÍ ÚSTAV

 Kávoviny

 era

Vesna
... dělá domov

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 ZUBR
PARDUBICKÁ TV

 Country
RADIO

 RADIO
CENA
HRA

Informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

 KSS
Radio

 BEAT
HAVAN

 88.0
FM

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ PROSINEC 2016 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. NĚMEC A V. MACKOVÁ, OTHELLO, FOTO J. FAUKNER